

ЛЕКЦИЯ 16

УСЛОВНА КОМПИЛАЦИЯ

Необходимост и същност

Реализиране на условна компиляция

Управление на условната компиляция

НЯКОИ ИДЕИ НА ЕПВР

ЕПВР са създадени и с мисълта, че една компютърна **програма**, написана **на такъв език** ще може да **се изпълнява без промени на всеки компютър**, за който има транслатор от съответния език.

Това е едно **добро пожелание**, което уви **не може се реализира на практика**.

Различните ОС и различните конфигурации от **ПУ налагат** в създадената програма често да се правят **промени** (**основно** в частите, свързани с реализирането **на В/И**).

НЕОБХОДИМОСТ

Едно **добро решение при компилативната схема на превод, е осигуряването на възможности за едновременно писане на няколко близки помежду си варианта.**

Разбира се, **всеки** от вариантите ще се **получава чрез самостоятелно компилиране.**

Основен **проблем на компилативната (и смесената) схема на превод са трудностите по локализиране на програмния участък, който съдържа логическа грешка.**

Горното решение решава и тези проблеми.

СЪЩНОСТ

Езиците (и компилаторите) осигуряват разгледаната полезна възможност чрез специални конструкции (за условна компиляция) посочващи, че при определени обстоятелства определена част от текста на програмата трябва да се третира като коментар (и да не се превежда).

При липса на съответните обстоятелства такива части естествено участват в текста на програмата (и се превеждат като останалото).

ЗАБЕЛЕЖКИ

- ❶ **Важно е** да се осъзнае, че става въпрос за **работа с текста** на програмата, от който се **изрязват определени части**.
- ❷ Такова «**изрязване**» се реализира до получаване на машинната програма и дори преди да започне самия **превод**, т. е. **условната компилация няма нищо общо с изпълнението** на програмата.
- ❸ Интерпретаторите не могат да осигурят **аналогична възможност**, тъй като **при тях преводът и изпълнението се съвместяват**.

РЕАЛИЗАЦИЯ

След като **познаваме условния оператор**, който осигурява възможност да създаваме **програми**, които **се приспособяват към обстоятелствата**, възникнали по време на тяхното изпълнение, **лесно може да се досетим**, че **апаратът за условна компиляция** трябва да **предлага директиви**, които **външно приличат на този условен оператор**.

Съществената разлика с този оператор, **е времето когато се проверява предписаното условие: до, а не по време на**, изпълнението.

ОСОБЕНОСТ НА УСЛОВИЯТА

За формиране на **условия**, проверявани в директивите за условна компиляция, **не е възможно** да се използват променливите на създаваната програма.

За целта е **необходимо** да има възможност за поименно **създаване на други елементи**.

Тъй като **тези елементи не могат да променят стойността си**, те са наречени **константи на условната компиляция**.

Определянето им е изгодно да се реализира **вън и независимо от текста на програмата**.

АПАРАТ ЗА УСЛОВНА КОМПИЛАЦИЯ

Ползата от наличие на апарат за условна компиляция в дефиницията на един ЕП е безспорна.

Въпреки това, подобен апарат рядко присъства в езиците от високо равнище – той е по-характерен за асемблерните езици.

Апарат за условна компиляция липсва в езика Паскал, но съществува в Си и Вижуъл Бейсик. При това Си, за разлика от Вижуъл Бейсик, предлага и макроапарат.

ПРИМЕР: АПАРАТЪТ НА СИ

```
{ #if <константен израз 1> |  
  #ifdef <идентификатор> |  
  #ifndef <идентификатор> }  
  <текст 1>  
[ #elif <константен израз 2>  
  <текст 2>  
  ... ]  
[ #else  
  <резервен текст> ]  
#endif
```

ПРИМЕР: СИ (продължение)

В изразите след `#if` и `#elif` участват само целочислени константи. Нула означава **ЛЪЖА**, а различно от 0 – **ИСТИНА**.

Наличието на **макроапарат** в **Си** осигурява възможност за **определяне на константи** за условната компилация **чрез** `#define`.

В изразите може да се използва и **функция** `defined(<име>)` със **стойност 1 (истина)**, когато **<име> е дефинирано** като макрос.

```
#ifdef <име> = #if defined(<име>)
#endif <име> = #if !defined(<име>)
```

ПРИМЕР: АПАРАТЪТ НА ВБ

#If <израз 1> **Then** ◀

<текст 1>

[**#ElseIf** <израз 1> **Then** ◀

<текст 2>

. . .]

[**#Else** ◀

<резервен текст>

#End If ◀

#Const <име> = <константен израз> ◀

ПРОГ_16

11/15

УПРАВЛЕНИЕ НА УСЛОВНА КОМПИЛАЦИЯ

Управлението на условната компиляция се реализира чрез подбор на стойностите на константите за условна компиляция.

Повечето компилатори позволяват името и стойността на константа за условна компиляция да бъдат посочени и чрез ръчно указание пряко към компилатора.

Много компилатори предоставят наготово определен брой константи.

МАКРОАПАРАТ И УСЛОВНА КОМПИЛАЦИЯ

Макроапаратът и условната компилация преследват различни цели, реализирани на равнището на текста на програмата.

От това гледище те не са свързани със създаването на компютърни програми, но наличието им облекчава програмирането.

Макроапаратът може да реши и проблемите на условната компилация, но по-тромаво.

Параметризирането на макродефинициите става по-гъвкаво чрез условна компилация.

**ЕДИН ЛЕКЦИОНЕН
КУРС ДОРИ И ДОБРЕ
ДА Е НАПРАВЕН
☺ ЗАВЪРШВА
И ВРЕМЕ ЗА ИЗПИТ
☹ НАСТАВА**

**НА ВСИЧКИ
ЧИТАТЕЛИ
НАЙ-ИСКРЕНО
ПОЖЕЛАВАМ ОТЛИЧНО
ПРЕДСТАВЯНЕ
НА НАШАТА СЛЕДВАЩА
❖ ПОСЛЕДНА СРЕЩА 😊!**